

# TẠ ƠN ĐẤT HỨA

CAO MỸ NHÂN

Khi còn ở quê hương VN xa vời, tôi thường nhận được những tấm thiệp hoa, cùng hình ảnh người thân, bạn hữu ở Mỹ gửi về, viết là : " Ngày lễ Tạ Ơn, đang vui sum họp " .

Bây giờ tôi chưa hiểu được toàn vẹn danh nghĩa ngày lễ Tạ Ơn ngoài dòng chữ rất đẹp : " Thanksgiving Day " .

Tất nhiên đó là một ngày lễ Tạ Ơn rồi . Nhưng lịch sử và sinh hoạt nó như thế nào chứ ?

Song cũng không phải là đi đâu bức thiết khi nào tôi phải tìm hiểu ngay, giữa chuỗi ngày cứ chọt chọt lên nhau :

Sống lam lũ , tội tằm, u uất ở xã hội cộng sản vô thần, vô sản, vô tâm, vô ý thức .

Và mơ ước được sống trong không khí giàu sang, cơm ăn áo mặc dư thừa, tinh thần thoải mái, thanh cao, đức tin chan hoà sùng thượng ...

Tất nhiên là thoát khổ, thoát nghèo rồi .

Cho tới một ngày, chương trình HO mở rộng, gia đình tôi đã đến được Hoa Kỳ vào đầu thập niên cuối thế kỷ vừa qua, chúng tôi đã được hưởng một ngày lễ Tạ Ơn của USA bao hàm ý nghĩa ...cảm tạ trời đất vv...

Có thể hiểu từ những năm 1621 xa xưa, tới khi tôi biết được sự trù phú lương nông, hoa màu sơ khai đã trải qua bao thời kỳ khai phá, để hình thành nên một xã hội trù phú, tân tiến như thế này, hỏi sao không cảm ơn Thượng Đế đã khiến trời đất nở hoa chứ .

Gia đình tôi được sống trong ân sủng của Ông Trời Cao, Trời Đại vô cùng, kể từ mùa Lễ Tạ Ơn năm 1991 này . Chắc đó cũng là dịp

chúng tôi cảm tạ tất cả những gì liên hệ tới cuộc sống tôi và xứ xở lưu vong này .

Không biết quý vị trung thượng, cao niên từ nơi quý tộc tới chôn bình dân có khái niệm gì về chú gà tây, chứ tôi xin thú thực rằng hời " quê hương " nghèo nàn lạc hậu " , chưa bao giờ tôi nghĩ mình có thể xơi một miếng gà tây.

Trước hết cái gì bé nhỏ, vừa phải thôi, thì luôn luôn được ưu ái là " ta, của ta " thí dụ gà ta, vốn thuộc rong ngoài sân vườn mái nhà nậu có.

Cái gì to lớn, lạ lùng hơn là có chữ " tây " kèm theo ngay, như " Gà tây " chẳng hạn .

Bên cạnh đó thì có : hành tây, tỏi tây, khoai tây ...vv...

Thế nên , sự việc làm một con gà tây đã có vẻ kỳ lạ, mà ăn thịt nó thì chu choa, đơn đốn thế nào .

Tôi vốn xin thừa là theo cách nhìn quê mùa của tôi thôi.

Do đó, cái cảnh ở chợ Mỹ kia, đã đến năm thứ ba, nghe rộn ràng ngày lễ Thanksgiving, tôi vốn không hề nôn nao chuyện gà tây, gà tồ...

Bà chủ nhà kêu tôi chuẩn bị ra chợ Vons xếp hàng, để được chợ tặng không cho một con gà tây ăn mừng lễ Tạ Ơn .

Nhưng tôi chỉ đi theo Julie cho biết .

Bà ta bảo là cứ nhận con gà tây đã làm sạch sẽ đó, bà sẽ tặng lại vợ chồng người Mỹ nghèo khổ, đông con trong khu nhà tôi đang ở.

Mãi tới 8 giờ sáng, tôi mới ôm được cái thùng carton đựng con gà tây, biểu tượng cho lòng nhiệt thành của người Mỹ Hợp Chúng Quốc , hậu thân của nhiều lớp di cư tự phát từ châu Âu đi tìm đường sinh sống .

Bà Julie tươi cười : " Không sao, không hiếm kiểu văn hoá Mỹ ,

thì cứ nấu nướng kiểu gà thường VN, có sao đâu. Nấu khéo cũng ngon lắm đấy.”

Cũng dịp đó, tôi đang làm thư ký văn phòng cho trường thăm mĩ Redondo Beach, không khí trường lớp có vẻ vui tươi, hân nhiên, có lẽ tâm tính ” gà tây ” vốn cũng vui vẻ, hoan ca như vậy .

Bà Julie lại là một giáo viên dạy Nail tóc cho trường, bà bắt đầu phụ bà giám đốc công việc buổi chiều lễ Thanksgiving năm đó, 1993 .

Mọi nhân viên và học viên được tặng một phần quà , gồm một con gà tây đã làm sẵn và một chai rượu vang để bọc chát, e phôi nặng 2 lít .

Tất nhiên tôi cũng được, và chẳng lẽ không nhận, mừng vui .

Bà giám đốc là phu nhân một vị Thiếu tá Quân Cảnh, gốc Võ bị Quốc Gia Đà Lạt.

Vị quan tư Quân Cảnh nêu trên là chủ huy trưởng Trại Giam Tù binh Cộng Sản Non Nước, thuộc QDI/ QKI của ...tôi , nên tôi quen từ trước 30-4-1975, ông bà đã giúp tôi việc làm thư ký trường thăm mĩ này .

Tôi có vẻ ngần ngại không muốn nhận quà Thanksgiving rực rỡ này. Phu nhân Thiếu tá Quân Cảnh nói cũng thế như chúng tôi : ” Anh, là tôi đấy, người Bắc Kỳ quốc xưa cứ hay gọi bạn gái là anh cho thân thiện , có biết từ thủa 1975, tôi, là bà này, sang Mỹ, thú thật tôi chỉ hỏi nấu cái con gà tây này đâu, nhưng hay đi ăn Thanksgiving ở nhà bạn bè ”

Tôi trấn an : ” Thế thì bà cho tôi làm gì chứ ? ”

Bà cười : ” Đợi anh thấy ngày lễ của con gà tây, mà này hỏi chúng tôi mới sang đây, người Mỹ ở miền đông tôi ở trước , gia đình tôi lại đi nhà thờ nữa, họ welcome lắm, họ báo mọi người đã đón Đấng Hứa, hãy cảm ơn Thượng Đế ” .

Rút cuộc tôi cũng mang gà tây và rượu vang về nhà .

Rượu vang về thì cứ lâu lâu xài nó một lần trong bếp núc .

Còn con gà tây ngói làm canh trong tủ lạnh vài tuần, chẳng ai thèm xin, nên sau thời gian đó, tôi tặng tiễn nó vô túi rác, gói thùng rác cho nó đi xa.

Sau này thì dần dà chuyện gà tây ở Hoa Kỳ trong mùa lễ Tạ Ơn Trời Đất canh vật mùa màng lương thực, với những người di dân từ nhiều nơi trên thế giới tới, đã trở nên quen thuộc .

Đôi khi Thanksgiving Day còn như một nét đan thanh của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ, các sắc tộc hiện diện khắp USA , như muốn làm đáng thêm cho cuộc sống tha hương thêm phong phú, ý nhị và nhất là hoà đồng, để không còn cảm giác riêng lẻ bơ vơ nơi quê hương mới, nơi Thượng Đế đã dành cho bất cứ ai tìm tới Ngài.

Tức là Thượng Đế đã quan phòng và biết chắc bất cứ ai đó tìm về, chạy tới, muốn được và đã hưởng lễ sống tự nhiên, bình đẳng của mọi người ta ở trái đất này.

CAO MỸ NHÂN